

[Justitsministeren.]

rummet fra 11. December 1936 til 10. December 1937. Lovforslaget gaar da i § 1 ud paa at lovfæste saadanne Bestemmelser, i Forbindelse med hvilke der træffes en Bestemmelse i Stk. 3, hvorefter Henstandsytelsen forrentes og afdrages i ikke over 5 Terminer, saaledes at Afviklingen paabegyndes senest i 11. December Termin 1938. Tinglysning af Henstandsgivelsen er i Almindelighed uforuden.

De følgende Bestemmelser er med de fornødne Modifikationer taget fra de tidligere Henstandslove og vil være dette høje Tings Medlemmer bekendt. Det er Mening, at denne Lov skulde træde i Kraft straks, og jeg anbefaler hermed Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling af det høje Ting.

Formanden: Eksemplarer af det nu fremsatte Lovforslag vil blive omdelt.

De under Nr. 1, 2 og 3 paa Dagsordenen opførte Sager kan kun med Tingets Samtykke behandles her i Dag, men hvis ingen Indsigelse fremkommer, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om en Smørordning.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 5911; Fremsættelsen i Tidenden Sp. 6458).

Formanden: Sammen med Behandlingen af dette Lovforslag foretages ogsaa de to følgende paa Dagsordenen opførte Sager, nemlig:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Lov Nr. 87 af 7. April 1936 om en Kornordning

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 5923; Fremsættelsen i Tidenden Sp. 6458).
og

Første Behandling af Forslag til Lov om Regulering af Svineproduktionen.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 5919; Fremsættelsen i Tidenden Sp. 6458).

Lovforslagene sattes til Forhandling.

Smørum: De tre Lovforslag, som foreligger til Behandling, har det til fælles, at de tilsigter en Regulering af Forhold, som alle maa erkende er uholdbare. For Smørlovsforslagets Vedkommende vil jeg takke baade den højtærede Landbrugs-

minister og Mejerierne for den Forstaaelse og Forhandlingsvilje, der fra begge Sider er vist. Jeg tror, der vil være almindelig Tilfredshed med, at et Resultat er naaet, og at Forslag til en Ordning har kunnet forelægges Rigsdagen med Mejeriernes Tilslutning. De af Landbrugsministeren i hans Forelæggelsestale anførte Tal for Forholdet mellem Foderkagepriser og Smørpriser giver et tydeligt Billede af en Udvikling af Smør- og Mælkeproduktionens Vilkaar; de er saa ugunstige, at regulerende Foranstaltninger maa skønnes at være absolut paakrævede. Lovforslaget gaar ud paa for det Smør, der afsættes til det hjemlige Marked, at sikre en Pris, der i højere Grad svarer til den Forhøjelse af Foderkageprisen, som har fundet Sted. Smørprisen fastsættes i Maj til 2 Kr. 20 Øre pr. kg, i Juni til 2 Kr. 30 Øre pr. kg, i Juli til 2 Kr. 40 Øre pr. kg og derefter til 2 Kr. 50 Øre pr. kg. For andre Mejeriprodukter fastsættes en tilsvarende Pris. Desuden yder Staten et Tilskud pr. kg Smør paa indtil 25 Øre, saaledes at den Pris, Producenterne faar, bliver i de nævnte Maaneder henholdsvis 2 Kr. 45 Øre, 2 Kr. 55 Øre, 2 Kr. 65 Øre og 2 Kr. 75 Øre pr. kg. Paa samme Maade forhøjes Producenterens Indtægter af andre Mejeriprodukter ved Ydelse af tilsvarende Statstilskud. Saavel Forbrugerne som Staten bidrager altsaa til denne Regulering. Jeg skal ikke lægge Skjul paa, at vi fra vor Side principielt maa nære Betænkkeligheder ved saadanne Foranstaltninger, hvorved Priserne paa vigtige Livsfornødenheder forhøjes, men den Pris, som efter Lovforslaget sikres Producenterne, kan paa ingen Maade i sig selv siges at være tyngende for Forbrugerne.

Jeg kan i denne Forbindelse ikke undlade at opholde mig ved det Forhold, som for en umiddelbar Betragtning synes overmaade grelt, at Prisen paa det uundværlige Næringsmiddel, som Mælken er, undergaar en saa voldsom Stigning paa sin Vej fra Producenten til Forbrugeren, saaledes at Mælkeforbruget paa Grund af manglende Købeevne hos den fattigste Del af Byernes arbejdende Befolkning hindres i at naa den Højde, der baade sundhedsmæssigt og nationaløkonomisk set skulde kunne anses for at være rigtig og selvfølgelig for et Landbrugsland som Danmark. Dette Forhold har jo været fremdraget saa mange Gange tidligere, og Aarsagerne hertil har været diskuteret; men uden at man efter min Mening nogen Sinde har faaet en fyldestgørende Forklaring. Det staar imidlertid for mig saaledes, at der maa ske en Ændring i dette Forhold, og det forelig-